

Közkíváncsra a Táncoló Bécs csütörtökön a Belvárosban. | Az áfokhajó a legizgalmasabb tengerész dráma szerdán, csütörtökön a Korzóban.

jogba, mert sokkal magasabb szempontokat és érdekeket szolgál. Regdon Károly indítványát mégsem fogadhatja el, mert számolnia kell a szegedi lakásinséggel és azzal, hogy a magántörke még mindig nem mutat hajlandóságot az építkezéshez. Egyelőre elég nagy lépésnek tartja a tudóvészelleni védekezés tervén azt, ha a város hatósága az önkéntes kiköltözés útján megüresedő pinceduok újból való elfoglalását akadályozza meg.

A bizottság ezután a szakaszt elfogadta. A következő és utolsó szakasz a büntetőszankció volt, amely szerint a szabályrendelet ellen vétőket negyven pengőig terjedhető pénzbírsággal lehet sújtani.

A háztulajdonosok ismét felszólaltak és igaz-

ságtalanok tartották, hogy büntethető legyen az a házigazda is, aki az önként megüresedő pinceduot ismét kjadja. Büntesse meg a város a beköltöző lakót, mert a háziur ártatlan. Ha nem venné ki senki a lakást, akkor nem is adná ki. Tehát csak a lakó a büntetendő bűnös.

A bizottság nem háztulajdonos tagjai megbotránkozva hallgatták ezt a különös okfejtést és mivel többen voltak véletlenül, megszávták az eredeti szakaszt. Ezzel a különös tanácskozás be is fejeződött. A szabályrendelettervezet most ismét a tanács, majd a közgyűlés elé kerül, ahol a háztulajdonosok minden bizonnyal folytatiák ellene obstrukciójukat.

A pálopusztai legények agyonverték a balástyai legényt, merí táncolni akart menyasszonyával

(A Délmagyarország munkatársától.) Hétfőn délelőtti jelentették az ügyészségnek, hogy Alsótanyán összeszokálva találták ifj. Fekete István gajgonyai legényt. Amikor ráakadtak, már nem volt benne élet. Fejét doronggal szúrták össze, testén hét késszúrászt találtak. Holttestét a törvényszék orvostani intézetébe szállították.

A megindult rendőri nyomozás során a tetlesek még nem tudták elfogni. A megállapítások szerint ifj. Fekete Istvánt pálopusztai legények ölték meg. A szerencsétlen áldozat ugyanis már a farsang alatt hevesen udvarolt egy pálosi leánynak, akit el akart venni feleségül. A pálosi legények azonban nem jó szemmel nézték a balástyai legény szándé-

kát és megis üzenték neki, hogy löbket ne merjen kimeni Pálopusztára, mert agyonverik.

Ifj. Fekete István azonban nem félt a fenyegetésektől. Vasárnap ismét kiment a pálopusztai bálra. Már a bálterem ajtajában inzultálni akarták a pálosi legények, de ifj. Fekete kijelentette, hogy ő táncolni akar és addig nem megy el, még nem táncolhat menyasszonyával. A pálosi legények ezalatt a korcsma ivójában haditanácsot tartottak és elhatározták, hogy Fekete Istvánt elteszik láb alól. A bál végeztével megleszték a hazafelé igyekvő legényt és végeztek vele.

Az alsótanyai rendőrség erélyes nyomozást indított a tettesek kézrekerítésére.

„Bocsánat asszonyom, ez a tüntetés nem Önnek szól, hanem azoknak, akik türik, hogy tanulni vágyó fiatalembernek saját hazájukban nem tanulhatnak“

Interju egy szegedi „Kossuth-zarándokkal“ az Amerikában élő szegediekéről

(A Délmagyarország munkatársától.) A Kossuth-zarándokok egy csoportja visszaérkezett Amerikából. Nem mindannyian jöttek vissza, szépszámmal maradtak kinn az újvilágban, nézni tovább az ezernyi látnivalót, a szokatlan arányokat, a hajszát a dollár után. A szegediek közül is itthon vannak már néhányan. Fáradtak. Egy uriaszony beszélt:

— Az ut kifelé istencsapás volt. Sirtak és jajveszékeltek az utasok az Olympicon. Nem volt hely. Lent a hajó fenekén jelölték ki a kajütöket. Két koporsó egymás felett! Ablak nincs, levegő nincs. Férfiak, asszonyok egy kabinban. Egy ur előrántotta a revolverét:

— Disznók, gazemberek! — ordította magánkivül. — Becsaptatok nyomorultan!

— Priccs! A Kossuth-zarándokoknak, magyar uriaszonyoknak és férfiaknak. Szégyen székelye ez — mondja a szegedi hölgy. Négy, hat és nyolc személyre beosztva egy priccs. Lázadás! Hölgyek félajultán hevernek. Báro Perényi beszédet tart, de erre sem változott a helyzet.

— Borzalmas rá visszagondolni is. Azután jött Amerika. Ejjelkor érkezett meg az Olympicon a newyorki kikötőbe. Udvariasságból kihajóztak bennünket, egyébként tilos naplemente után kiszállni.

— Newyorkban ott álltunk árván, elhagyottan, senki sem törődött velünk. Egyszerre két szegedi gyerek termett mellettünk, a Sternfiúk, akik öt évvel ezelőtt mentek ki. Segítenek, kedvesen sürögnek-forognak közöttünk, nélkülük nem tudtunk volna mihez kezdeni. Ezer kérdés egyszerre. Kik vannak itt Szegedről, mit csinálnak, hogy megy a dolguk.

— Összegezve im a válasz: a szegediek egyszerűen, szolid polgári módra élnek, sokat, nagyon sokat dolgoznak, egyfolytában naponta 16 órát.

— Van olyan is, aki egy kicsit megszedte magát, de a gazdagsága még odáig sem ér, hogy cselédet tartson. Apropos a cseléd, ez kinn nagy luxus. El Newyorkban egy Szegedről elszármazott család. Apa, anya, három fiú. Üzletük van. Anya és két fiú állandóan az üzletben vannak, az apa bevásárol. Cselédük a lakásban nincs, maguk főznek, mosnak, takarítanak. A harmadik fiú vasuti hivatalnok. Havi nyolcvan dollárt keres. Az első fizetéséből kiment az autósibpiacra és vett magának egy Fordot. Az autósibpiac éppen olyan megszokott dolog Amerikában, mint itthon a Mars-téri ószerespiac. Hosszu sorban állnak az autók ezrei. 25 dollárért lehet már itt autót kapni.

— Kocsi Ignác 25 évvel ezelőtt vándorolt ki Szegedről. Most úgy írja a nevét: Kochy. Borzalmasan küzdött. Volt csatornamunkás, kőműves, asztalos, zsákhordó és Isten tudja még mi minden. Ma kétemeletes faháza van Clevelandban. Bebutorozta a szobákat és bérbe adta. Ebből élt. Most már olyan gazdagnak érzi magát, hogy elmegy baptista prédikátornak. Az uccán maga köré csódit 50—60 embert és prédikál nekik.

— Elmondok két szédületes számot Amerikáról. A tőzsdén március végén egy ügynöki helyért 370.000 dollárt fizettek. Van Newyorkban egy droguista, akinek 11.000 üzlete van.

— Az autó a mindenük. A legszegényebb munkásnak is van autója. Szombaton a papa felpakolja a családját, agyneműt visznek, el-

mennek az autóval messzire, esznek, isznak, alszanak. Ez a weekend.

— Vasvári Odón látott vendégül bennünket Clevelandban. Régen kiment már Szegedről, de akkor még Wiblitzhausen Odónnek hívták. Most Clevelandban református pap, felesége az orgonista. A templomban gyönyörűen prédikált, otthon nagy bankett, bor is volt!... (Jaj, meg ne írják, — ijedezett informátorunk.)

— Pittsburgban tüntettek. Ezt az egy tüntetést láttam. Egyszerre odajött hozzám egy tüntető. Ezeket mondta:

— Bocsánat asszonyom, ez a tüntetés nem önnek szól, ön vendég, hanem azoknak, akik türik, hogy tanulni vágyó fiatalembernek saját hazájukban nem tanulhatnak.

— A tüntetők bocsánatkérése még nem volt elég. Névre szóló leveleket küldtek a magyaroknak, amelyben szintén bocsánatot kértek és újból kijelentették, hogy a tüntetés nem nekik szól. Pörüljártak a csehek és a románok, akik elmentek a polgármesterhez, hogy ne fogadják a magyarokat. A válasz mindenütt egyöntetű volt: Mi azokat fogadjuk, akiket mi akarunk.

— Nagyon szép és kedves volt a Niagarához rendezett kirándulás. Itt már Cook csinált mindent és ment is úgy, mint a parancsolat. Ebédhez bor, sör. Szesztialom? Az autóülés alatt hozták az italokat. A rendőr természetesen mindenhol átnézte az autót, csak az ülést nem.

— Egy amerikai polgármester így köszöntötte fel a magyarokat: »Mi azért vagyunk gazdagok és hatalmasak, mert minden egyéniségnek megengedjük az érvényesülést és a kifejlődést és az ilyen embereket mindig a köz szolgálatába állítjuk. Kossuth Lajos, amikor arra figyelmeztették, hogy miért akarja a négerket is a szabadságjogokban részesíteni, azt felelte, nem lehet ember és ember között különbséget tenni.

— Az amerikai magyarok figyelmességéről, kedvességéről nem lehet eleget beszélni. Nagyon meg voltak hatva és kivétel nélkül vágyódnak az óhazába. A tüntetőket pedig senki sem vette valami tragikusan. Amikor Kossuth szobrát leleplezték, egy repülőgép röpcédulákat szórt a tömeg közé, amelyen többek között az állott, hogy meg kell akadályozni a Habsburg-propagandát.

— Az a bizonyos válaszfal, amely osztályokat és felekezeteket elválasztott egymástól, visszafelé még keményebb pilléreken állott. Az arisztokraták egyszerűen szeparálták magukat polgári hazájuk fiától, inkább leültek az amerikai turistákkal étkezni.

— Harsányi Zsoltot és Pajzs Odont ilyen gondok nem bántották. Arról tanakodtak a hajón, hogy miket fognak majd itthon mindenfelé elmondani. Meg is alakították a hazautazók között az »Egyformán Hazudók Egyesületét«.

(g. a.)

BUTORT

addig ne vegyen, míg meg nem tekiní raktárainkat!

Óriási választék polgári és legfényűzőbb igényeket is kielégítő butorokban soha nem létezett olcsó árakban.

Szegedi bőrönben készült világhírű Slavonia butorokban egy magas fényezett komplett háló 7 drb-ból felszerelve, különböző betétekkel . . . P 390.—
Teli lemez szoba P 450.—
Egész teli lemez szoba P 480.—

Saját készítésű műbutorok, uriszobák, ebédlők, valamint kárpitosmunkák önköltségi áron.

WIESNER S. butorgyáros
Szeged, Aradi ucca 6. Telefon 8-44.
Butorok megtekintése vételkényszer nélkül.